

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Praxis prædictæ intentionis consecrandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

acquisitio aliquid intendendi. Ut si quis v.g. sæpè digittos volens moveat, etiam dormiens, etiam amens ad illos movendos, sine advertentia se applicabit.

4. Virtualis est eadem prædicta intentio præterita nondum retractata, sed addit unum, quod remaneat in homine, & influat in opus, quod de præsentis homo facit, v. g. heri intendi ire Romam: hodie nihil expresse de Roma cogitans, assumo media, id est, surgō è lecto, exeo domo, navim conscendo, &c. dicor in his mediis assumendis habere intentionem virtutalem adeundi Romam. Addit ergo Virtualis supra Habitualement unum aliquid, per quod moveor ad illa media peragenda, quæ ad finem heri propositum, & nunc non cogitatum, conducunt. Quid autem sit hoc aliquid, quod in me remanet post intentionem heri habitam, quodque me nunc movet ad illa media suscipienda, gravis est inter Doctores disputatio. Et alij quidem cum Suar. de Sacram. disp. 13. sect. 3. §. Quocirca docent, esse applicationem potentiarum externarum hominis, quæ ex vi intentionis præteritæ, remanent applicatæ ad ea media. Alij cum Vasque de Sacram. disp. 138. cap. 6. n. 78. putant, esse connexionem quandam, quæ remanet inter primam intentionem, & subinde inter actiones subsequentes. Alij cum Coninch. de Sacram. quest. 74. art. 8. dub. 2. dicunt, esse quandam entitatem necessario à prædicta prima intentione relictam in Imaginatione, & Appetitu sensitivo, seu etiam, saltem aliquando, ex Delugo disp. 8. de Sacram. sec. 5. num. 84. in intellectu, & voluntate, quæ entitas (quamvis modo vix perceptibilis) movet potentias ad illos consequentes actus. Quæ tamen omnia, & similia in Scholis agitata relinquere nostrum est.

5. Denique intentio Interpretativa, quam indirectam etiam appellamus, est ea, qua quis aliquid vult, tantum in causa; ut si quis, sciens, se solitum in ebrietate occidere homines, velit ebrietatem, Indirectè, & Interpretativè dicitur, velle, seu intendere homicidium. His positis, duobus dictis rem, quæ ad nos facit, expediám.

Intentio Actualis, & Virtualis approbatur in casu nostro, non verò Habitualement, & Interpretativa.

6. Dico primò, intentionem Actualement consecrandi, ut etiam Virtualement sufficientem esse in Sacerdote, ad hoc ut validè, & sine culpa sacrificium celebret. Ita iidem, alique passim. De Actuali non indigemus probatione. De virtuali ratio est, quia Deus non requirit aliam intentionem in administrandis, & conficiendis Sacramentis, nisi illam, qua homo rationabili, & humano modo operatur, qualis est intentio virtualis, cum qua communiter homines operantur: nam perpetuam actualement intentionem ad rem, quam intendunt, nec habent, nec moraliter habere mortales possunt cum pateat experientia, tunc minus nos, actu, attendere cum maximè attendere conamur. Adeo quod, cum tam facile sit humane menti aliò divertere, si actualement intentionem omnino requisisset Christus Dominus in Sacramentis conficiendis, ea continuè nullitati exposuisset.

7. Dico secundo, intentionem habitualement, vel interpretativè sufficientem non esse. Ita iidem. Ratio est, quia consecratio, ut etiam qualibet alia Sacramenti consecratio est instituta à Christo ut exerceatur, sicuti modo dictum est, more rationabili, & humano, non verò veluti à Psytaco, quod fuisset indecentissimum, cum ministerium, quod sit nomine Christi, peragendum esset more brutali: At actio per intentionem habitualement, vel interpretativam facta, non est in se, & formaliter libera, ut patet, quia ut, sic, potest fieri ab amente, vel ebrio, vel dormiente.

Praxis prædictæ Intentionis consecrandæ.

8. Ex his infero primo, quodd Sacerdos, quamvis propter devotionem, & reverentiam debeat procurare

Actualement intentionem, in ea tamen procurandus esse non debet. *Aut bene Caietani* (sunt verba in fine Comment. q. 64. S. Thom. de Sacram. art. 3.) *lem intentionem non esse intelligendam in actu, nec necessarium est, nec expediat ut Sacerdos, v. g. non secrat, hunc actum iterius repetat, Ego intendi, sed melius est, ut de ipso ministerio à se conficiendo, quam vocat Caietanus Actualement intentionem in actu, & est potius attentio quadam ad res sacras potius, quam qua est conjuncta voluntas perficiendi eadem sacramenta. Quamvis necesse non sit hanc semper actu intentionem diligenter ad hoc exhiberi. Hæc Suarez, ideo advertit hanc, quæ est intentio Actualis, necesse semper actu exerceri, quia succedere sufficit potest virtualis.*

9. Infero secundo duos casus, & quorum resolutionem poterit conscientiam Sacerdotis. Sic, pater, Sacerdos, qui post Ordinationem habeat semel hanc intentionem. Ego, quoriam in tota mea vita Sacras Vestes accedam ad Altare, & Sacramentum volo consecrare: si nunquam ejusmodi intentionem vocet; sed nec unquam renovet, validè consecrat, & licitè, in tota sua vita; Dico consecratum, & licitè, quia in assumendo advertens supposito, illas sacras vestes, in accedendo ad Altare, &c. adest virtualis intentio. Licitè, quia non est, & dos obligatus nisi habere intentionem conscientiam eramentum more humano, ut supra dictum est, quam satis superque hic jam habet.

10. Sit secundo, Sacerdos, qui ritè initiatus Sacerdotio, nec unquam aliam intentionem consecrandi beat, sed nec habeat contrariam non consecrandi sic celebret per totam suam vitam, validè, & licitè consecrat? Dico validè & licitè consecratum in cæteris non desit. Ratio est, quia, ex una parte, assumptione Sacerdotij adest sufficiens intentio consecrandi, hoc enim quis vult, dum vult fieri Sacerdos illudque munus exercere: & ex alia sufficiens intentio adest virtualiter in ipsa actione, qua Missam celebrat, intendit, & ad eam se disponit, vel se alius actionem, & præcibus præcedentibus consecrationem.

11. Sed placet verba Henriquez, lib. 1. c. 10. n. 2. in hanc rem, ne cui seculoso videatur nova doctrina hæc tradita. *Intentio virtualis*, inquit, *dicuntur quamvis non videatur fluxisse ex efficaci vi, & motu intentionis, aut quia licet nunquam habuit intentionem sibi explicitam; volo facere, quod Romana Ecclesia dicit, id est, quod Christus instituit, habuit tamen compunctum ut si quis Ordines sacros suscipit, ut fiat Sacerdos, & minister Ecclesia, absque alia formali intentione (si nunquam habuit contrariam) consuevit celebrare, & ministrare Sacramenta etiam cum distractione mentis, hic enim conficitur Eucharistiam & alia Sacramenta. Hæc Henriquez, Et paulo post Reginald. tom. 2. lib. 26. c. 3. n. 38.*

12. Quando igitur aliqui docent intentionem, quis suscipit ordines hoc animo, ut fiat Sacerdos, sufficere ad conficienda Sacramenta; rectè docent, hæc tantum est intentio habitualement: at addit quod Sacerdos vestes sacras induat, Missæ orationes dicere, &c. jam non sistit in mera intentione habitualement, sed addit Virtualement, atque adeo hanc sufficere docuit dictus Henriquez, alique relati à Bonacina de Sacram. disp. 19. §. 3. part. 2. §. 1. n. 13.

13. Adde quod in nostro casu vix moraliter fieri potest, ut non adsit aliquando ipsa Actualis intentio consecrandi, quando enim Sacerdos exiens, v. g. domum, ruit Missam celebrare, & quando in ipsa Missa dicitur *Fiat Sacrificium nostrum ut placeat tibi. Item Amen. Hic Sacrificium. Item ut nobis Corpus, & Sanguis fiat sacrificium. Item ut nobis Corpus, & Sanguis fiat sacrificium. Item ut nobis Corpus, & Sanguis fiat sacrificium. Item ut nobis Corpus, & Sanguis fiat sacrificium.* Imò, & quando actu consecrat, præterea verba Consecrationis, actionesque sacras exhibens quid aliud facit, nisi saltem in actu exercitio, ut moris loquebatur, ex Caietano, Suarez, Consecrationem intendere?